

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Семенко Борис Миколайович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 8, частинам першій, другій і четвертій статті 13, статті 14, частинам першій, другій і четвертій статті 41, статті 55 Конституції України приписи пункту 21 Розділу Х „Перехідні положення“ Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III, а саме: *„Установити, що з дня набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення питання колективної власності на землю, удосконалення правил землекористування у масивах земель сільськогосподарського призначення, запобігання рейдерству та стимулювання зрошення в Україні“ землі колективних сільськогосподарських підприємств, що припинені (крім земельних ділянок, які на день набрання чинності зазначеним Законом перебували у приватній власності), вважаються власністю територіальних громад, на території яких вони розташовані. Зазначений Закон є підставою для державної реєстрації права комунальної власності на земельні ділянки, сформовані за рахунок земель, які в силу зазначеного Закону переходять до комунальної власності“.*

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи є неконституційними, оскільки не відповідають критерію щодо якості закону та є такими, що порушують принцип юридичної визначеності і передбачуваності закону. Також заявник твердить, що суди у його справі застосували положення законів у спосіб, що не передбачений Конституцією України, тим самим поширили на заявника обов'язки, які не визначені Конституцією України та жодним нормативним актом, що є безпосереднім порушенням статті 57 Конституції України.